

עקבתא דמשיחא

שנת המש עשרה עיה"ק ירושלים ת"ו

ניסן התשע"א

או נדברו יראי ה'

ת.ד 57194 ירושלים

י"ל בעידודם של גדולי ישראל זצ"ל ויבלט"א

גליון "עקבתא דמשיחא"

גליון 301

צאו וראו מהו מוהה של תורה

ביקורו של מרן הגה"ק רבי יצחק כדורי זצ"ל אצל מרן שר התורה הגאון רבי משה שמואל שפירא זצ"ל העובדא שלפנינו התרחשה בשנתו האחרונה של מרן הגה"ק כדורי זצ"ל בשלהי קיץ תשס"ח, היתה זו הפעם האחרונה מתוך פעמים נדירות בהן שיתף הרב זצ"ל את המקורבים ובני הבית בתחושותיו והשגותיו. באותו היום שהה הרב כדורי בביה"ח "ביקור חולים" לסדרת בדיקות אצל רופאו האישי ד"ר קליינמן, ארכו זמן רב ולאחריהן היה הרב תשוש וחלש בצאתו מאוד. מהבדיקות אמר לו אחד המלווים כי בבית החולים נמצא מרן שר התורה הגאון רבי משה שמואל שפירא זצ"ל, זקן ראשי הישיבות, הלה שאל האם הרב מעוניין ללכת ולבקרו? מיד כששמע על כך הרב, נענה בקול חלש: "בוודאי, זו זכות לקיים אצלו מצות ביקור חולים" כשהחל לפסוע לכונן המעלית נחוות מיוחדים נסכו באבריו, ומשהגיע הרב לפתח חדרו של הגרמ"ש שפירא, נעצר בפתח הדלת ולא נתן לאף אחד להיכנס, לאחר מכן פנה למלווים של הרב שפירא אשר שחו לצד מיטתו וביקשם מהחדר, משהתרוקן החדר החל הרב כדורי להתקדם במיטתו לעבר מיטת הגאון כשהוא אוחז במעקה פלסטיק שהיה מקובע לאורך הקיר בכדי לא ליפול, הוא התקדם מספר צעדים, ולפתע הדלת שהייתה תפוחה ואחוזת היטב לצד הקיר, נטרקה מבלי שהיה לכך שום הסבר הוגיו, היות והרב היה מרוחק מהדלת וגם כוחותיו לא עמדו לו לסגרה, כך שהו שני מלאכי ה' במשך כחצי שעה בחדר, לאחר מכן נפרד ממנו הרב שלום. בחזרתו לביתו במכונית, הרהיב עוז נהגו ושאלו, מדוע רבנו אסר עלינו להיכנס לחדר? השיבו הרב בקול חלש בהתבטאות נדירה: "לא כל אחד רואה, לא כל אחד משיג את זה, וכבר אמרתי לכם שבעניינים מעין אלו לא לשאול אותי... רק זאת אוכל לומר לכם: "כוח התורה של אדם שמלמד תורה עשרות שנים ושקוע בלימודה גם בבית החולים על מיטת חוליו, מביא למעלות מיוחדות מסביב חוליה שלא כל אחד יכול לראות ולחוש". משהגיע הרב לביתו, כבר חיננו לו מספר אנשים לברכות, אחד האנשים פנה לעבר הרב כשהוא פורץ בבכי עז וכה סיפר: הרופאים אמרו לו כי לפי הממצאים הרפואיים, הוא חולה ב"מחלה סופנית". האיש מירר בבכי והתחנן לרב כי יברכו שיחיה ויהיה בריא ושלם, הרב נחרד וכאב לשמוע את בכי האיש שהיה אברך לא צעיר וביתו מלא בילדים, הוא ביקשו לטור עמו לצד, שם אמר לו ללכת מיד ל"ביקור חולים" להיכנס לחדרו של מרן הגאון הרמ"ש שפירא, "כשאתה נכנס לחדר" - אמר לו הרב - "תהרהר בתשובה". האיש רץ מיד לבית

הגר"י כדורי זצ"ל באפיית מצה בערב פסח

מהו השינוי מדרכי אבות?...

מועשה בבחור שבא לשאול את כ"ק מרן איש האלוקים הגה"ק מטאש שליט"א, היות והוא כבר בחור בא בשנים, למעלה מנעשרים שנה, ועדיין לא נודמן לו שידוך כרצונו שתסכים לקבל על עצמה שלא תלך עם חתיכת פאה, רק תכסה ראשה עם מטפחת בלבד, והיות ועכשיו נודמן לפניו שידוך טוב עם בעלת יראת שמים ומושלמת במדות טובות, אך אין היא מסכימה ללכת עם מטפחת בלבד, ושאלתו היא האם להסכים לעשות את השידוך או לא, כי השנים חולפים ועוברים, ואנה אני בא?! השיב לו הרבי שליט"א: אם היא אינה מרוצה להסכים לוותר על החתיכת פאה, והיא מתעקשת לא ללכת עם מטפחת, אזי אל תעשה את השידוך. והשי"ת יעזור שתמצא שידוך טוב שתסכים לכסות ראשה רק עם מטפחת בלבד. וכך היה, שבשבוע שלאחריו נשדך בשעטומי"צ עם שידוך שהסכימה לכסות את כל ראשה עם מטפחת בלבד.

*** עוד מועשה בבחור אשר החליט כי רצונו בשידוך שתכסה ראשה רק עם מטפחת בלבד. אבל אמו התנגדה לזה ואמרה שאין היא מסכימה שכלתה תתיה יותר צדיקה ומהדרת מונגה. עד שהוחלט שילך הבחור לשאול את מה קדשו של כ"ק אדמו"ר מטאש שליט"א, וכאשר שאל הבחור את מה קדשו, האם מותר לו לשנות מלבוש אמו. השיב לו הרבי שליט"א:

הרבי מטאש שליט"א באפיית מצה בערב פסח

"לא זו בלבד שאתה ראשי, ומותר לך לשנות, אלא יש לך לשנות, ועליך לשנות. מלבד מה שכל אלה שלא הולכות היום עם מטפחת, רק עם חתיכת פאה וכיוצא בזה, הרי זה עצמו שינוי מהדורות הקודמים, שהרי בדורות הקודמים כולם הלכו רק עם מטפחת. ואם כן עכשיו החליטה שלהם, היא היא השינוי האמיתי מדרכי אבות. אבל אפילו בלי כל זאת, הרי לא שייך כאן ענין זה של שינוי מדרכי אבות כלל, ואדורה לא זו בלבד שמוותר לשנות, אלא יש לך לשנות, ועליך לשנות!

*** ועובדא ידענא על אשה שהיתה זקוקה לישועה גדולה, וציווה עליה הרבי שליט"א לבער הפאה וללכת במטפחת ונושעה בדרך פלא.

ויספר הרבי מטאש שליט"א, שאחת מאחיותיו נמלטה בשנות מלחמת העולם הראשונה לאנטווערפן. והנה, אחרי שעברו כמה שנים שגרה עם בעלה באנטווערפן, שלהא אגרת לאביה הרה"צ ר' מרדכי מדעמנטשער זצ"ל - אביו של הרבי מטאש שליט"א - ובה היא שואלת שהיות והיא רגילה ללכת עם המטפחת כפי מה שנהגו לקשור את המטפחת בבית אביה. שהיו קושרים ומתשפטים בה בצורה מיוחדת. ובאשר היא דרה בעיר אנטווערפן שאין רגילים לקשורה ועיטוף בצורה מיוחדת כזו, אזי על ידי זה היא מושכת עיני הרואים בכל מקום שהיא הולכת. על כן היא באה בשאלה, האם מותר לה לשנות את אופן קשירת המטפחת שלא יהיה באופן בולט. וכאשר קיבל אבי הקדוש זצ"ל את האגרת הלך אל אביו וקני בזה, ולאחר ששקלו ודנו בענין, החליטו להתיר לה לשנות את קשר המטפחת כפי האופן ששלחה בצילום, מפני שהיתה הצורה הנהיגה של קשירת המטפחת גם כן באופן נגוע בתכלית הצניעות. וכאשר חזר אבי הקדוש מבית אביו, אסף את כל בנותיו, ואמר להן: דאו בנותי, ותלמדו מאחכותכם, מה זה יראת שמים אמיתית של בת ישראל כשרה. (הנחו והנבחו)

דילגת שתי שורות... מס' סנהדרין שלמדו אותה אז בישיבה [ישיבת 'כנסת ישראל' חברון], והוא הסכים. ואז התיישב הרב כדורי ליד השולחן בבית המדרש "שושנים לדוד" כשאני החזקתי את הגמרא והקראתי אותה, לאחר מכן ביקש הרב כדורי שאקרא את הרש"י, בתוך כך העזתי לנסותו ודילגתי שתי שורות ברש"י, לתדהמתו, הוא אומר לי: "דילגת שתי שורות"... (שכן כבר בבחרותו סייס כל הש"ס) ואף אני איני נגלה אלא למי שאינו קפדן..."

הרב יונה סוסנה הי"ו ראש כולל 'אור דוד' בראש"ל צ" מספר: המופתים האמיתיים הם מידותיו של הרב, הוא היה מלאך וקדוש עליון, אדם שמעולם לא הקפיד וכעס, וזה נותן לנו "עדות של אליהו הנביא", שכן מובא בתנא דבי אליהו: אמר אבא אליהו זכור לטוב, לעולם אין התורה מתפרשת אלא במי שאינו קפדן. ואף אני איני נגלה אלא למי שאינו קפדן... כזה היה רבנו. ואכן, רבנו אמר על עצמו שזכה לאריכות ימים משום שלא כעס על יהודי במשך כל שנות חייו, ומקורביו רבנו העידו כי בעת אשר ארע דבר שיכל לגרום לו לכעוס, היה צוחק בקול רם לבטל בכדי לבטל את הכעס מליבו.

איה הקדשה היא בעינים המופתים הנוראים ורוח הקודש אשר שרתה בבית מדרשו הינה מן המפורסמות, אך לכל יודעים שלכל זאת זכה בכח שקידתו העצומה יומם ולילה בתורה בנגלה ובנסתר, ובכח קדושתו וטהרתו המופלגת. קדושת העינים שלו היתה דבר מופלא, וכפי שמעיד מקורבו הגאון רבי יהודה מוצפי שליט"א, את אשר סיפר לו רבנו, כי עוד בצעירותו כשהיה מתהלך רגלית ברחובותיה של העיר העתיקה בירושלים, היה נשמר והולך בעיניים חצי עצומות בכדי לא לראות מראות אסורות ר"ל, ומימלא אין זה פלא כי במשך כל ימי חייו התהלך ללא משקפיים... ועיניו הקדושות והטהורות ששמר עליהם ממראות אסורות כל ימי חייו, ראו למרחוק, ולא אחת עת היה יושב בחדרו, היה מבקש מועדו שיקראו לאיש זה או אחר בכדי שייכנסו לחדרו, והיה נוקב בשמם בלי לראות מי נמצא בחוץ המחכה בתור... זיע"א. (מתוך הספר "שועת יצחק")

לעני' ר' מאיר ב"ר ראובן ז"ל נדבת בנו ר' שי אדר מעיה"ק צפת ת"ו

רב מזוד העברי! - הגה"צ המפורסם רבי דוד בן ציון קליין זצ"ל - רבה של המושב החרדי "יסודות" מתוך דברים אשר נשא המשפיע הגאון ר' מרדכי דייטש שליט"א על המזו"צ

היום היה מוסר כמה שיעורים, ובין מנחה למערב היה מוסר את השיעור הרביעי במשניות. הרב מיסודות מבקש להכנס... היה זה בסוף ימיו של מרן החזון איש זצ"ל, כאשר הגיע הרב מיסודות לביתו, אחות הרבנית מסייפעל ע"ה שמרה לבל יהיו משיחו להפריעו, וסירבה להכניסו "אמרי לו", ביקש חמי "כי הרב מיסודות מבקש להיכנס אלי", משמעה זאת החזו"א ביקש להכניסו, למרות חולשתו הגדולה, מרן זצ"ל הושיבו לידו, הביע את הערכתו אליו, ואמר לו "יודע אני שהינך מקיים את כל ההוראות שאתה שומע ממני", בהתכוונו כי יש רבנים הבאים להיוועץ בדעתו, אבל כשהפסקים נראים להם כחומרות, הם אינם נוהגים כך.

הרב מיסודות זצ"ל

נייטרא, כששמה הרב את שמה של העיר בה למד, החל לדבר על ליבו במשך שעה ארוכה, ופנה וחזר ליסודות, עברו כ-10 שנים, והרב נקלע לבית מדרש ירושלמי, והנה על אחד הספלים יושב יהודי ולצידו שלוש ילדים מסולסלי פאות, כשראה היהודי את הרב נכנס, קם מלא קומתו, ואמר לו: 'כבוד הרב, האם תכירני?' כשהשיב הרב בשלילה, סיפר לו האיש שהוא הוא יו"ד הוועד ששמע ממנו את דברי החיזוק, 'הדברים של הרב השפיעו עלי מאוד, הרגשתי שהם יוצאים מקירות ליבך, ועוד באותו לילה קיבלתי החלטה לחזור בתשובה שלימה'.

אחת מבנותיו סיפרה על ליל הסדר בביתו: אבא היה קם לאחר אמירת "שפוך חמתך" ויוצא החוצה והולך הרבה אחרי הבית עד סוף השביל של הרחוב, חשבתי שכן כולם נוהגים, ואמרת הבת, אבל לאחר נישואי הבנתי שרק הוא נוהג כך, בשנה לאחר מכן שאלתי אותו למה הוא יוצא? והוא השיב לי: "אליהו הנביא היה פה, צריך ללוות אותו".

אדם השלם

בעמוד התפילה בבית מדרשו הקפיד כי יהיו שני שני סידורים, נוסח אשכנז ונוסח ספרד, והיה מתפלל לפי נוסח החזן, עוד זכור לי, כי בכל ימי השבע בברכות שלי היה בא אלי הביתה ללוותי לבית הכנסת ולהחזירני. זכור לי פעם בערב יום הכיפורים לפני הכפרות, שאמר לי, היות ויש לי ילד קטן בן שנתיים שאני לא יקנה תרנגול מיוחד בשבילו, אבל אני בכל זאת קניתי ושהתחלנו לערוך את הכפרות מת התרנגול שהיה מיועד לתינוק. זע"א.

אחותיו ולא ארפנו - המשך דברי חיזוק מופלאים מהגה"צ רבי יעקב מאיר שכטר שליט"א

היום זה זמן כזה שצריך להתפלל ולבקש מהקדוש ברוך הוא, ולצעוק לפניו: "עד מתי עוון ובשבי ותפארתך ביד צר", אוי, "עד מתי", וב"ה שאנו יודעים מעצת 'תיקון חצות' וצריך לצעוק "עד מתי עוון בשבי", הלא בטוח שאם רבי נתן זיועו"א היה חי היום היה צועק ומרים קולות כאלו עד כדי שיחבר העולם על כזה דור. סיפר לי רבי לוי יצחק בנדר זצ"ל על התקופה בה עלו הקומוניסטים לשלטון, שנעשה אז חושך ואפילה, ונערי ישראל התדרדרו לתהום רחמנא ליצול, והיראים הנאמנים לה' ולתורתו נאלמו דומיה מרוב צער ועוגמת נפש, והמצב היה נורא ורועק לשמים, ובאותו הזמן היה היכר מובהק מי החזיק מעמד - שהם אלו שהיו עוסקים בהספר הקדוש "ליקוטי הלכות" שאז ראו את חזקם של נכנעו ולא התייאשו. וצריך לידע שבימינו יכולים ע"י התחזקות ועמידה בסיונות להגיע למדרגת צדיק הדור, ויכולים אנו להיות חשובים אצלו יתברך שבזכותנו תבוא הגאולה ממש בזכותנו אנו! אלו שמחזיקים עצמם ומחזקים עצמם להמליך את הקב"ה בעקבתא דמשיחא, להשגיח על עצמכם להיות בחלקו של הקדוש ברוך הוא לעולמי עד ולנצח נצחים. יעזור השי"ת ויקיים במהרה "זאת רוח הטומאה אעביר מן הארץ, והיה ה' למלך על כל הארץ" אמן. ניתן להשיג ה' החוברת בחנות משך הנחל רח"מ מאש 110 ובחנות "עין יעקב" מול שטיבלב מא"ש י"ס

הדישה שנשא בפני איש אחד והוללה מהפך לפני יובל שנים פנו אליו כמה מגדולי הדור שייצא לתל דרשות ביישובי הנגב, כדי לחזק את הציבור ולקרנב לתורה והידות, לפני אחת הנסיעות הללו למושב ליד אשקלון, סיכם עם יו"ד הוועד המקומי על השעה שבה ישא מדברותיו בבית הוועד, בהגיעו למקום, התברר שאף אחד מבחורי המושב לא התרחק את עצמו מהגיע, רק יו"ד הוועד נכח במקום, אמר לו הרב קליין: אם אף אחד לא נמצא, אגיד את דרשתי רק לך, ותוך כדי סיפר לו יו"ד הוועד שנוגד בעיר זכרון להולכים! - הרה"צ רבי יוסף עיני זצ"ל!

את ר' יוסף, אבל ר' יוסף לא שקט על שמרו והלך ללוות כסף. בשעה חמש וחצי כשירדו האברכים בדרכם, המתין ר' יוסף למטה ונתן לאותו אברך את הכסף...

מנין הנך משיג את הכסף? פגע שאלוהו, מנין משיג הנך את הכסף לתת לאברכים? הושיב, כי בעת התקרב ראש חודש ואין בידו את מלא הסכום, הוא פותח את ההיכל אחר חצות לילה (כפי שידוע שבשעה שתיים בלילה היה מגיע לביהכ"ס מידי יום) ומתפלל ומתחנן לפני ה"ת שזכות רבו שהיה דבוק בו בל"ג ועל שמו הקים את הכולל הלא הוא חכם סלמאן מוצפי, תעמוד לו שישלח לו את הכסף בשביל האברכים, וה' שמע תפלתו ויכהו להקים כולל המתנסים לתפארת ולומדים בו כיום כ-50 אברכים עמלי תורה ת"ח מופלגים המפיצים אורה של תורה בכל האזור כולו, וכל זה עומד על מסירות נפש.

באותו לילה זכה במאה אלף שקלים... פגע בשוק התקוה נמצאה שקית עם הרבה כסף קטן, המוצא ניסה לברר למי זה שייך, ואמר לו שכסף אין בו סימן ואינו צריך להחזיר, ובכל זאת טרח לחפש עד שהתברר לו שזה שייך לח' יוסף עיני, שבדיק פרט כסף קטן בשוק, המוצא החזיר את הכסף לח' יוסף ששמח מאוד, ובידו בהתלהבות: כשם שהחזרת לי מאה שקלים אלו יוסף ה' עליכם ככם אלף פעמים... ובידו באותו לילה נודע לו שזכה בהגרלה על סך מאה אלף שקלים...

מדוע היה יושב על המדרגות ובוכה? אני זוכר שבאו לכאן אנשים מטבריה והיינו עם ח' יוסף בקומה למטה שאלוהו, איפה הרב יוסף עיני? הוא אמר להם כי אינו יודע, והם אומרים לו, שלחו אותנו לכאן, באנו מטבריה, לא הוא בשלו שהוא לא מכיר, הם הולכים מאוכזבים והוא יורד בחזרה למטה, אמרתי לו: ח' יוסף, למה? אמר לי ח' יוסף, הם לא חיפשו אותי הם חיפשו את הרב יוסף עיני, אני לא מכיר אותו... ולא אחת בעת שקראו לו הרב יוסף עיני, היה יושב על המדרגות ובוכה על זה שבחוחו. - ביום כיפור יש שזוכר כמה היה בוכה כי חטא שחטאנו לפניך ביהורא אולי כמה דקות היה נעצר ובוכה, הוא היה לו יוהרא? היה רחוק לגמרי לגמרי, אבל הוא היה בוכה על יוהרא, וכמה מוסר יש ללמוד מיהודי לכאורה 'פשוט' זה אשר פחד ממכבוד וגיגונד הפרסום, אשר לצערנו דורנו נשטף בזה, עני שכמעט ולא מרגשים אהדה שאדם גורם לעצמו בכך בשני עולמות (אחד מתלמידיו) **לע"נ יעקב בן אלעזר ושרה ת.נ.צ.ב.ה.**

כשהחלו מאורעות המלחמה גויסו ושוחרר פעמים מספר עד שנתו חילל בצבא ההונגרי, במשך כל התקופה הנוראה הזו הקפיד הרב זצ"ל שלא להכניס שום מאכל טריפה אל פיו ואף כשהדבר היה בגדר פיקוח נפש ממש עמד בגבורה מול רצונו הטבעי לחיות, כמו"כ לא הסתיר הנחת תפילין מידי יום מלבד פעם אחת שלא עלתה בידו והיה מצטער על כך כל ימיו.

מחיל אל חיל

סדר יומו היה שקם בשעה ארבע לפנות בוקר והולך למקוה, ובשעה חמש היה השיעור הראשון ובמשך

זכרון להולכים! - הרה"צ רבי יוסף עיני זצ"ל!

דואה הנך? זו תורה לשמה! מנופה של העיר תל-אביב נסתלק לבית עולמו אחד מאבני החן שבה, יהודי מיוחד אשר היה נראה פשוט למדי, אך במעשיו הגדולים הקים עולה של תורה בעירו, ומן הראוי לכתוב כמה שורות על חייו צדיק זה. גולת הכותרת בחייו של ר' יוסף הצדיק, הייתה הקמת והחזקת "כולל בית שלמה" אותו טיפח וריבה בעשר אצבעותיו ומסמל"ג, הרתום של הכולל היה בעת שהותו פעם אחת עם רבו חכם סלמאן מוצפי זצ"ל, שהיה דבוק בו בל"ג ועל שמו קרא את הכולל, והנה מראה לו רבו בביהמ"ד אברך העוסק

בתורה ואומר לו, רואה הנך? זו תורה לשמה. ר' יוסף מנין שאין רבו מוציא דבריו כשלה, ומיד גמר אומר בלבו שעליו להקים כולל לאברכים שיעסקו בתורה. **יושב כל היום ולומד ומתפלל תחת השמש...** וממשיכה למעשה, הקדיש את כל הונו ואונו לבנות בית לח' אשר בו ישבו אברכים בני עליה ויעסקו בתורת ה', ששכל מחשבותיו ורעיוניו נתונים איך לשכלל את הבית הגדול הזה ברוחניות ובגשמיות, בזמן חפירת חיסודות היה יושב כל היום כולו ולומד ומתפלל תחת השמש הקופחת, ולא היה הולך לביתו עד שאחרון הפעמים היה מסיים את עבודתו, וכשהיו קרובו מאיצים בו, ר' יוסף, חם, תלך הביתה, היה משיב: כעת זה העיקר וזה הזמן שהמקום הזה יצלח.

אתה עוד נמצא בשוק? פעם שנודמו מרן הגה"צ רבי יהודה צדקה זצ"ל לשוק התקוה ומשך את ר' יוסף ושאלו: אתה עוד נמצא בשוק? הבין ר' יוסף מי שהוא צריך מיד לעזוב את השוק ובלא להרהר כלל אחרי רבו, הלך מיד למכור את חלקו לשותפו וזאת כשארן בידו שום מקור פרנסה אחר. ואת כל יעותיותיו מקדיש לתורה ותפילה.

תביא לי סוכרייה... מנהגו היה בקביעות לקום בחצות לילה לאמירת תיקון חצות ולקונן בכבי ותחנונים גדולים על חורבן בית המקדש וגלות השכינה ועמ"י ועל גלות הערב רב השולטים באר"ק, ולאחר מכן המשיך בתפילות על הכלל והפרט, והיה מזכיר בפרטות את כל החוקים לישועה, ובתפלתו ידע כבר שנושעו. וכשהיה פוגש בבוקר איזה אדם שהיכירו בתפלתו לישועה, היה אומר לו ברמיזה תביא לי סוכרייה... שידע שנושע.

הלווק המשכורות לפני "בבלי נפשי"... הקפיד מאוד בציוני רבו מרן הגר"י צדקה זצ"ל ראש ישיבת "פורת יוסף" להעניק לאברכים את המילגה בערב ראש חודש קודם אמירת ברכי נפשי, ופעם שחסרה לו משכורת אחת ושאל את אחד האברכים אם צריך הוא את הכסף בחדיפות, אמר לו האברך שאינו צריך את זה היום ואף יוכל להלוות לו אם חסר לו לעוד אברכים, וכבר ששלח להרגיע

הזביע הספר מובש הלבבות!!!

בתורתך

אוצר בלום של פרקי הדרכה מרתקים בענייני לימוד תורה ודרך התמודדות לבני הישיבות

מתוך משנתו של הגאון המופלא הרב משה לוי זצוק"ל שזרז בעובדות וסיפורים מופלאים ממסכת חייו

ניתן להשיג בחנויות הספרים הפצה ראשית: ספרי אור החיים

ניתן להשיג גם את ספר תולדות חייו "האיש משה" במלא' 050-4108108

האם קיבלת עלי דרישת שלום מביית דין של מעלה? - מסי'נ של מרן הגאון האדיר שר התורה רבי משה פיינשטיין זצ"ל הוסיפה לו ארימות ימים...

לפנינו סיפור מופלא בקצרה שסיפר נכדו של מרן הגאון רבי משה פיינשטיין זצ"ל, על השנים שנסופו מן שמיא לר' משה והסיבה לכך: פקידו השלטון בעיר ליובאב שברוסיה נעלו לאתר הכנסת על מסגר ובריה, ולאחר מכן פנו בתרועת נצחון לעבר מקווה הטהרה הכשר והמהודר של בני העיירה ועל גמלו את אותו היטב. רבה של העיירה, רבי משה פיינשטיין, פסע מהורהר בשבילי עיירתו. "מה יהיה?" "אמנם האפי"ס להתפלל בשטר, לערוך מנגינים במרתפי הבתים, אך מה יעשו של בני הקהילה ללא מקווה טהרה? לפתע נתקלו עיניו בשלט גדול, שניצב בצידו הדרך, בשלט זה נכתב: "כאן הולכת ונבנית בריכה עירונית טהרה" "אם כן", הרהר בשמחה, "יהיה לנו מקווה כשר בלי שהשלטונות ידעו על כך, עלי רק למצוא את האדם המתאים, שיקבל על עצמו את המשימה". עוד באותו יום התרוצץ רבי משה מקבל לקבל, וגם החל לאסוף כספים עבור משימתו החופפה. ובאחד הלילות נקבעה הפגישה המכרעת, בחדר קטן ואפל. על יד השולחן ישבו שני אנשים והסתודרו בלחש, היו אלה רבי משה, ולידו הקבלן הגוי גבה הקומה וחמור הסבר. רבי משה ביקש מהקבלן שיבנה מקווה טהרה בשביל בני העיירה. הקבלן הביט בו בתרעומת: "רבי יהודי, האם רוצה אתה לסכן את חיי? הלא יודע הגן שאם יגלו את הסוד הנורא יגלוני לסיביר, ואז מה יאה על משפחתי?" "אבל איש לא יידע דבר", לחש הרב. "עליך רק לבנות בור צדי סמוך לבריכה, בו ישקלוט את

המרחצה. מששילש הרב את צוור המטבעות לידו, והוא נתפתה להצעה... כמה נעל ויגיעה השקיע הרב במבצע זה, כמה כספים הוזרמו לקבלן הגוי, שהתחרט מפעם לפעם... וכך היה מקוה טהרה באזור. הידיעה על המצאותו של מקווה כשריה בליובאב, התפרסמה בין יהודי הקהילה מפה לאוזן. ורבים נסעו מרחק שלוש עשרה ימים כדי להגיע למקווה זה. - לימים, ביום ה'ג בעומר שנת תשמ"א. באיטט סייד, איזור של ניו יורק, בדירה קטנה וצנועה, שכב גאון הדור רבי משה פיינשטיין במיטתו. חזמו על לכאריבעים מעלות. הוא חש ברע, גופו לחט, אך עם כל זה לא פסק מלמלמל בדרי תורה. הרבנית טיפלה בו במסירות רבה, ומשלה חוטב לו נגשה אל מכשר הטלפון והתקשרה אל נכדה הרב ד"ר יעקב גנדלר, רופא ראשי בבית חולים מונטימיוור. בתוך זמן קצר ניצב הנכד סמוך למיטתו. ערך לו כשהוא רוכן אליו ברגל. הוא בו במקום סבו, כלבדיו וזיכרם עד שנות ושיגרים למעבדה. "מהו מצבו של הרב?" שאלה הרבנית במתח, כשהגיעו תוצאות הבדיקות. "מצבו קשה וכנראה יהיה צורך לאשפוז", אמר הנכד בקול עצוב. הוא, הנכד נלקח לביה"ח שלם נערכו הבדיקות שוב, ומשנתו הבדיקות, הרכיב הפרופסור את משקפיו ואמר בהתרגשות: "אמנם מצבך אינו תקין, אך כשמשווה אני את הבדיקות שעורך נכדך לבין הבדיקות האחרונות המצוינות בידי עתה, חל במצבך שינוי

מרן רבי משה פיינשטיין זצ"ל

מכתבים ותרבות

וההתייחסות אל "כ"ק האדמו"רים שליט"א שמבקשים מהתייחסותם להפסיק את הפרסומות, ובוודאי אם את הפרסומות מכתב זה יהיה לתועלת גדולה.

לכל עניינים הנ"ל אפשר להתקשר לטל' 02-5376977. לכבוד המערכת, רצייתי לציין עובדה. אחותי נפגשה עם בחור ישיבה מובאר (כבן 28) שהיה בצעירותו יותר חזק ברוחניות ויתר נחמדות פה ואף משיג "יצא לעולם הגדול" - כלשוננו, ויחד האהליט לבקש פאה והצאיות קצרות רח"ל. אחותי ב"ה ירא"ש והצדיקה שרצה רק שתפחת והולכת בצניעות רבה. במשימה הוא סיפר לה שהוא מנוגיין, אך נלכדו שהסכים לתנאי כולל הצאת קצרה פאה ולבשו מורגני. כמובן שאחותי לא הסכימה, ואז ברגע של גילוי לב הוא אמר: את לא יודעת מה זה הצאת קצרה לבחורים, זה שורף אותנו מוכפים ה' ירחם. נראה לי שבנות ישראל לא מודעות עד כמה הן מכשילות כשהן מסתובבות כך וצריכים להסכימו זאת.

(השם שמוזר במערכת). כבוד העלון הנפלא יחיד במינו כשמונו כן הוא "עקבתא דמשיחא". בגדד "סור מרע" שיש בדורנו - חולשה ח"ו בעבודת ה' בתורה ובצניעות ואתם זוכים להסיר הרע הזה. "ועשה טוב" חזק גדול מכם בעניינים האלו. "כי שפתי כחן"... ותורה יבקשו... וכו', וזיתם להיות מפזי האמת בזמן יחד כזה כנוגע ע"פ האר"י ז"ל, שהנשמות מהדורות הקודמים מחלקו העליון של אדם הראשון. והדורות האחרונים מחלקו התחתון ואנו "מעקבתא". וכיחודו ועוד לקרא, על כל השבחים שאנו קוראים על הגאון, אספר גם אני אשר בכלל הסאת טבריא - בטבריא. השוכן ממש מעל ציונו של התנא רבי עקיבא בן יוסף זיע"א. כאשר מוגיע עגלד לזיזי אחד האברכים שמשש ש ביקוש להעבירו ומאחד לשני בגדד מים חיים לנפש צמאה. והדברים פועלים בנו חיוק גדול. ישר כח. מצו"ב 50 ש"ח תרומה עבור הפצת העלון. ובקשה להודיע שמות לברכה ביום פורים בכותל כפי שפרסומתם.

בהוקרה רבה ארוי יצחק גול. פניה"ק טבריא. לכבוד עלון עקבתא דמשיחא. קודם רצייתי לברך אתכם על העלון החשוב שאתם מוציאים שהוא מלא ביראת שמים אמיתי וסיפורי צדיקים חשובים. ורצייתי גם לברך אתכם שאתם כל הזמן מדברים ומזכירים את העניין החשוב של הצניעות האמיתית, שהיא נגד פאות ונגד לבושים צמודים אפילו שחם ארוכים. ואני מקווה שתמשיכו להפיץ את העניין החשוב של הצניעות עם כל הקשיים המוניעות, כי אני ועוד כמה חברים שאנחנו בעלי תשובה, ממש מוועזעים והמושגים של הצניעות, שגם אצל נשים שנחשבות חרדיות נכסה הפריצות האת של הבגדים הצמודים ואנחנו ממש

לכבוד אברכי המשי הקדושים המטולאים בכו שלעליכם אמר רבנו הקדוש רבי נתן ז"ל, אין יחיוקו מנע אנשים באמונה כנגד כל העולם באחרית הימים, עורכי העלון הקדוש עקבתא דמשיחא שלום רב! אני עובד בבי"ס בניס בשומרון של המזרח, ולצערי עובדות פה לא נשים, ויום אחד אחת המורות התלונה למנהל בי"ס שאני לא מסתכל עליה ודבר זה מפריע לה להמשיך בעבודה כהרגלם "בקדושה". והנה קרא לי המנהל ונפח בי קשות על כך שאני מסתכל עליה, (ואותו מנהל עטור בוקן וצניעות ח"ו) ושזה מעליב אותה וככה לא עושים, וזה לא רצון ה', ועוד אמר שאין לי שום היתר לא להסתכל עליה והוא ביקש ממני מקורות על דרכי המשונה ולשמחתי בהשגחה פרטית כמובן, נתן לי חבר את העלון הנפלא ובו נדהמתי לראות את המאמר על מרן הגאון הקדוש והטהור רבי יהודה צדקה זצ"ל, נתתי למנהל לראות על מי יש לי לסמוך, וזה כולל גם מה שאמרו רבי ישמעאל במס' שבת ס"ד ע"א שכל המסתכל אף באצבע קטנה של אשה וכו', ובזכותם עמדתי על שלי ולא ננעמתי, וזכיתי לקדש שמו ברבים בכך שילדי כתיב ה' רצו צילום של המאמר בכדי להראות להורים כמה איסורים הם עוברים בבי"ס כל יום בגלל כל המורות. חזק וברוך ישר כח.

יצחק איתן, אלון מורה. לכב' עורך עקבתא דמשיחא. בפרשת משפטים ר'הסורתי מ'חלה נקירב ר"ת מום - גימטריא פאה, כלומר כשחסינו את הפאה נכרית מקרבן אוי' והסורתי מידה כנגד מידה מ'חלה מקרבן'. ומצאתי כתוב כולל יפה רעיתי ומום אין כן, מתי כולל יפה רעיתי כאשר מום - גימטריא פאה, אין כן, וע"ז נאמר ומוצא אני מ'ד מ'מות את האשה ר"ת מ'ום' שזה גימטריא פאה, כלומר מתי אני מוצא מ'ד מ'מות את האשה כאשר היא גימטריא פאה, כמובן עם פאה נכרית, והרי פאה גימטריא אלוקים שזה מידת הדין, זה סיבה להיללה למחלה ומות בקרבן. ח"ו.

בברכת "והסורתי" תוכו למצוות. יוסף אושר מריאן. לכבוד מערכת הגליון עקבתא דמשיחא ח"ו. שלום רב וכל טוב. א. אשרני שזכינו בדור חשוך דור עקבתא דמשיחא לכוה גליון חשוב אשר מועיר את עם ישראל לחוק קדושה אשר היא יסוד עם ישראל, והבת אנשים ונשים מתחזקים כסדר בעניינים אלו בזכות גליון זה. ב. אחת מהפרצות המפורזות שבדורנו, היא הביולו בבתי מלון וצימרים. [הפריצות בקצרה: תלווייה בכל חדר, בלובי וכחדר אוכל תערובות נוראה, ריהוט חילוני מלצרות ברכות מעורבות וכו' ה' ירחם]. ג. מ'ה האנשים נהרסו שלא ללכת למקומות אלו. אך דא עקא שהעיתונות החרדית מפרסמים מקומות הנ"ל וזה מעודדים אנשים ללכת שם, ונתעוררו העסקנים

לא יודעים מה לעשות. קשה מאד לאשה בדור הזה ללכת בצניעות כי היא צריכה להיות נגד כל החברה, ולאשה יותר קשה מאשר גבר לעמוד דיו ולא להגרד אחרי הורה והסתחף של החברה המודרנית. לפני בערך חודשיים הגיע לתנניה הרב טוויגר שהוא אדם ירא שמיים אמיתי ודיבר על כל הנושא של הצניעות ובסוף הדרשה הוא גם אמר שאין שום חנות צנועה כבני ברק חוץ ממשפחה סופר ברחוב בן דוד. וכשיו רציני שאלתי מעליו בנושא הזה כי לאשה קשה לעמוד כנגד כל החרם או אולי בעלון שלכם תפזיזו ותרשמו ותציעו לאנשים לפתוח חנויות עם בגדי צניעות אמיתיות, כדי שרנשים יהיה יותר קל לקנות בגדים צנועים. כי גם נשים שכבר רוצות ללכת בצניעות כבר לא יודעות מה לעשות כי אין חנויות בגדים צנועים, ובעל כרחם הנשים קונות בגדים שהם לא כל כך צנועים, כדי שאלו שתפורות בגדים לעצמם. המצב קשה, כי אי אפשר לסמוך על הנות אחת בני ברק, צריך שזה יהיה מופץ בכל הארץ כדי שרנשים יהיה יותר אפשרות וכה נפשי לקנות בגדים צנועים. אני מקווה שתביא את הכתב שלנו ותפעלו בנושאה זה של הצניעות.

בברכה יצחק נתן. הערת המערכת: מכתבך נקרא כעת ע"י רבים, ונקווה שיעשה את פעולתו. לכבוד העלון "עקבתא דמשיחא" רצייתי להעתיק מספר הוזה"ק לבני נהוץ ויסודי שמהראוי לפרסמו לתועלת הרבים, וזה"ק (מצוטט בתרגום): "בשעה שנושאים את המה יעזוב את הנשים שייכלו מאחורי כתפיו, ואם הנשים יילכו לפני מיטת המת יאשר לאחור, כדי שלא יתראה מהן פנים במנים ולא יסתכל בהן, כי אם לא מסתכל בהן אין למלאך המוות שליטה עליו. ואם ח"ו לא שומרים את עצמם נגרס מיתה רח"ל לכמה אנשים עד שלא הגיע זמנם". וכן ידוע בשם האר"י הק' שיש לנשים להיזהר מבלתי ללכת לבית הקברות כלל אפי' שאין שם אנשים, ושומרו נפשו יהודי את בני ביתו על חומרת דבר זה, ובוודאי שהנשים פועלות בביתם את כל הנצרך להם, ויה"ר שזנכה במהרה לשמוע קול שפורז של משיח.

החומם בברכה אברהם כהן אשדוד

קבר לנצח נפש זכה ומהורה... לע"ב הטהורה של אחד ומ אחד מבני עלייה. נשמה גבורה וזכה. אשר שימש דוגמה היה לבחור בן עלייה, שנשא עליו שכמו עולה של תורה. ועלו ואזניו היו התומים מראות ושמוע שוא ומדוהים. הבה"ח מנחם ציון נקי ז"ל בהתקרב יום השנה השלישי מאז הסתלקותו בחטף, יהא מליץ יושר עבור הרוחי היקרים והצדיקים כי מהיום אך ישנון ושמחה ישרה מגבולם ולא ידעו שום צער ומאכזב, ובקרב נוכח לתחיית המתים אמן.

הספר שר"ס צ"פ 0... ספר רב המכר ספר שימושי לכל בית יהודי!! "ויקרא שמו בישראל" בענייני קריאת שם מאת: הרב אברהם לוי שליט"א - רב ומורה צדק וראש כולל "עוד חיי" במודיעין עילית שכולל בתוכו כל עניני קריאת שם לילדים סלל: סקור אוצר שמות וביאור שמות בעיתים, ומעשה רב - סיפורי מעשיות וכאנת וצ"א 02* ספר במהדורה רביעית עם הרבה תיקונים והוספות, סכתב ברכה והסכמה, ובסופו נבלת שמות שלא מופלג לקוראים למיר, מרן הגר"ח קנייבסקי שליט"א מחיר הספר: 50 ש"ח ניתן להשיגו בבית הספר: מש לוי אבני דוד 20 קרית ספר, טל: 08-9740184, 052-7629184 וכל חנויות הספרים

לע"ב שמעון בן סוליקה ז"ל נתרם ע"י ידד נפשוני ואהובנה, איש החסד העומד לימיננו ר' יהודה רה"א הי"ד ה' ישלם שכרו בזה ובבא בכפל כפליים אמן

לע"ב חיים אליסודה כהן בן רחל ז"ל. יעל בת נסתן שרה בן זכר בריא ושלם. פנחס בן דיאנה הצלחה ברוחניות וגשמיות. בנימין בן שמחה זווג הגון בקרוב.

לע"ב כלל מתי ישראל וכללם חזנה בת צ'חלה נלב"י א"א איר תש"ע ת.ג.ג.ב.ה

להבין תוס' יותר חשוב מאשר לצום משבת לשבת - מ"ק אדמו"ר הרה"ק הבית ישראל מגור זצ"ל!

הגה"צ רבי שלמה ויזמן זצ"ל - [שלשה ע"י נכדו ר' שלמה ויזמן הי"ד ליום ההילולא]
הגן לי מוס תלמידי
אחד מיחיד סגולה וצדיקי הדור היה, הוא הצניע דרכיו והליכותיו הקדושות והטהורות מעין כל. אהבתו לתורה היתה ללא חשבון והיה שוקד על התורה וימס ויליה, בשקידה מופלאה אשר זה היה מחיהו. והקדיש רוב זמנו לכתובת חידושי מופלאים ולעמל התורה. וסיפר בנו ר' אברהם הי"ד: פעם התעורר משנתו באמצע הלילה והנה רואה הוא את רבונו, וישב סמוך לשולחן וכתב חידושי תורה. רבונו פחד שיגלה את דבר הכתיבה, הסיח דעתו שלא ירגיש כי הוא כותב חידושי, ובקשתי כי יכין לו כוס תה, ובתוך כך העלים הכתבים. שמתו המולג בכוס ולא יצא כלום...

סיפרה הרבנית ע"ה, כי פעם אחת הייתה צריכה לצאת לעשות כמה סיפורים, ורגילה הייתה להכין לרבונו כוס תה או קפה כדי שלא יפריע לו מלימודו, ובאותו זמן אמרה לרבונו שיש כאן את המולג החשמלי, ואם הרב רוצה להכין שיהיה יכין כי היא צריכה לצאת. והנה כשבאה הרבנית ע"ה, ושאלה האם שתה, אמר רבונו ששתה מים. אולם הרבנית ראתה שהמולג החשמלי שרוף, היא שאלה מיד איך נשרף? ורבונו השיב בפשטות: שמתו את זה בכוס ולא יצא כלום, היא מיד אמרה לרבונו שצריך לשים מים... ורבונו ברוב קדושתו ופרישותו מן העולם לא ידע שצריך לשים מים... ובסוף שתה רק מים. אפילו יביאו לי כל הון של זהב...

עוד סיפרה הרבנית ע"ה, כי בימי בחרותו של רבונו זצ"ל לפני שהתחתן, הציעו לו בת יחידה של עשר מופלג. אותה בת אמרה שהיא מוכנה לנישואין עם רבונו, ובתנאי שילא את זקנו. ולא הסכים רבונו זצ"ל ואמר אז: חס ושלום! אפי' יביאו לי כל הון של זהב וכסף לא יגע ויגלה את זקני! ובאמת לעולם לא נגע בזקנו, אשר היה מקפיד על זה מאוד. כעבור זמן ששה תנועה של שמחה... כשעברה אשתו הצדקת של רבונו זצ"ל, התקף לב קשה והוצרכה לעבור ניתוח קשה ומסוכן, רבונו זצ"ל העתיר עליה בתפילות ותחנונים כדי שניתוח יעבור בע"ה בהצלחה. ורבונו שהיה באותו זמן בביתו, ובאמצע עשה תנועה שח"ו... וכעבור זמן מה עשה תנועה של שמחה, הסובבים לא הבינו מה פשר הענין, וכעבור זמן מה הודיעו שב"ה הניתוח עבר בהצלחה, וסיפרה הרבנית ע"ה שהרופאים אמרו שהייתה בסכנת חיים, ובכח תפילות של רבונו עבר הניתוח בהצלחה, ואז הבינו הסובבים פשר הענין... צדיק לחזור הבית...

הגה"צ רבי שלמה ויזמן זצ"ל

כידוע שבסוף ימיו לא ראה רמז לבחור שימשך הלאה לשנות פרקו ושלא יפסיק, והקשיב לו הבית ישראל ז"ע והנה הגיע הבחור לפיסקא אחת בגמרא חגיגה (יט ע"א) שרבי יהודה אומר מאיר היה אומר נענה הרבי מינה וביה. בכל הש"ס אין עוד זכאת פעם נוספת שר' יהודה יאמר שמועה בשר ב"ס ר' מאיר בנוסח כזה. (מפי הגאון רבי אברהם גניחובסקי שליט"א ר"מ בשיבת טשבינן) (פאר ישראל).

היה אתה באמצע צום משבת לשבת...?
היה זה בחומו"פ שהגיע האדמו"ר הבית ישראל אל הרה"ק רבי ישראל זאב מינצברג זצ"ל אב"ד ירושלים, הבית ישראל זצ"ל מירושלים, מינצברג לספר דבר מה, סיפר רבי ישראל זאב ששמע מחמתו בתו של הרה"ק ר' נחום משאדיק ז"ע, שפעם ביום חמשי אה"צ פנה אליה הרה"ק ר' נחום משאדיק ז"ע, רחל ויכבד, ויבא לי פרוסת לחם ומים לנטילת ידים היא סיפקה לו מיד בקשתו ור' נחום משאדיק נטל ידיו בידך נטל ידיו ואכל, והמשך ללמוד. כעבור שעה שאלה בתו בתמיחה, אם אינני טועה הרי אתה באמצע צום משבת לשבת והרי היש יום חמשי. בתי את צודקת ענה לה, אך מה אהיה שמשעות הבוקר הרושתי עייפות, כך שאינני מסוגל להבין תוס' קשה, לכן החלטתי להפר את הצום כדי להבין את התוס', הבית ישראל כשמעו זאת - קפץ בהכרזו: להבין תוס' יותר חשוב מאשר לצום משבת לשבת. (מתוך ספר אליני יחס)
נטל ידיו כאילו לסעודה...

הרה"ק "הבית ישראל" זצ"ל

פעם אחת נתן למשמשו שיגלול במקומו את הרצועות של התפילין. נשמטה הקפיצה מיד משמשו כשהיא בגרתיקה אך כהרף עין הסיפק לתפוס את הרצועות בידיו ונשארה הקפיצה תלויה באוויר בלי ליפול ארצה, פני רבינו החווירו כסיד. כשהכניסו בעבורו כוס חלב ופרוסת (לעקאך) תורה לאותו משמש שיאכל ושתה במקומו, כן ביקשו שיבאו אליו בצהריים שוב בשעת הסעודה, ויהי בריא, יצא הבית ישראל מן החדר ונטל ידיו כאילו לסעודה. אחר הכניס את המשמש שאכל בבוקר וסגר הדלת והורה לו שיאכל במקומו את כל הארוחה שהוכנה בעבורו, וכי יזרז להשיאיר מעט בצלחת כפי שהוא נוהג תמיד, וכי יאחר כדי להצניע את הדבר וידמו האנשים בחוץ שסועד כרגיל. (פאר ישראל).

האפר של מקטרת הצדיקים...
אין לנו מושג בדברים - פעם הגיע בחור אחד מיישיבת חברון אל מעונו של הבית ישראל ז"ע והשיח צערו שהיצר הרע מבלבל אותו במחשבת ההפך מהטוב, רבינו ז"ע הכניסו אל החדר הפנימי, ולקח מממרתו שבשולחנו מקטרת, וכשנתיישב היו בוערות כלפידים של אש, והתחיל לנקות את האפר שבמקטרת, וכשיימצא שפך את האפר, ובין כך את הבחור לשלום, וכשייצא הבחור סיפר שכל המחשבות הנ"ל פשוט התבטלו - ולא חזרו אליו, והוא ועודנו בחיים. זיע"א.

ניתן להשיג את הספרים "משבצות זהב לבושה" צניעות בהלכה. "עטרת זהב" בענייני צניעות. להתקשר 02-5807539

ארע פעם כשהלך רבונו זצ"ל עם הרבנית ע"ה לבקר את בתם אשר היתה גרה במושב קדימה. אחר יומיים כשהגיעו למושב, אמר רבונו לרבנית שצריך לחזור לבית, ולא הבינה פשר הענין. וכשחזרו התברר שחתנו של רבונו, נהרג ל"ע בתאונת דרכים, ואת זה צפה רבונו לפני אכלתי ושבעתי...
היה ממעט באכילה וגם שהיו מפצירים בו הרבה שיאכל, היה טועם ואומר "ואכלת ושבעת", ב"ה אכלתי ושבעתי...
יש לי עוד שנתים לגמור את התקון שלי בעוה"ו.
באחד מימי השבעה על רבונו זצ"ל הגיע לנחם תלמידו ומקורבו של רבונו שידלח"ט ר' דוד ועקנין הי"ו, והעיד לנחם שנתים לפני שנפטר רבונו זצ"ל אמר לו בהאי לשנא: ר' דוד! אני יש לי עוד שנתים לגמור את התקון שלי בעוה"ו, תשב תלמד ממני כמה שאתה יכול! ואמר לו ר' דוד הי"ו, רבונו ח"ו, רבונו יזכה ויארק ימים ועוד ילמד אותנו... ובאמת לאחר שנתים ימים בדיקו באותו יום שאמר לו רבונו שיפטר, וסתלק רבונו זצ"ל.
בחסדי ה"ת זכינו להוציא לאור פעולת צדיק לחיים, פנינים ופרפראות על התורה מאשר השאיר אחרינו בריכה הצדיק הנסתר הגאון רבונו שלמה ויזמן זצוק"ל. ניתן להשיג בטל' 08-8523159.

פסח כשר ושמח
למרנן ורבנן
גדולי וצדיקי
הדור שליט"א
לרבותינו ומורי
דרכנו שליט"א
לכל ידידנו
ותומכינו
לכל הקוראים
היקרים
ולכל בית
ישראל

אמירת שיר
השירים ותפילה
מיוחדת בערב
שביעי של פסח
בכותל המערבי
היות ויש חובות לגלינונו,
כל השולח סך מאה ₪
תרומה יוכל לשלוח אלינו
עשרה שמות שנזכרים
בפרטיות בשריד בית
מקדשנו הכותל המערבי
לאחר אמירת שיר
השירים בערב שביעי של
פסח. ושכרם
השמים. הכתובות:
ת.ד. 57194 ירושלים

המעוניין לספר לנו עובדות על הצדיק ר' אשר הפרסי זצ"ל עבור ספר צדיקים וסדרים ח"ג, יפנה לטל' 05276 38911 וכן המעוניין להנציח בחלק ב' העמוד לצאת בקרוב יפנה לטל'

חורבא מרבנן דסיים מסכתא ועביד יומא טבא
כבר בהיותו נער ניכר עליו כבר ראת שמיים נוראה, וכאשר ידע שבבת חזון אה"צ כי הוא יתבקש לשלוח את כוס ההבלה במוש"ק לא השלים בלבו עם זה, לשם כך הסתגר בחדר לעיתותיו ערב בחדר מיוחד שם הספיק ללמוד בוריות מסכתא שלמה מראשה לסופה, ואחר יצא לערוך את הסיום לפני ברכת ההבלה. ואז שתה את הכוס יין שהבדילו עליו כחורבא מרבנן דסיים מסכתא ועביד יומא טבא.

אני יכול לישן בשבת...
אמו הרבנית הבדקת ל"ה, מתוך מסירותה הרבה לבריאות בנה נתחורר לה שבנה נוהג לישן בלילה שיש, היא התלוננה בפני בעלה הקדוש על כך, והוא השיבה כי אין רע בדבר... מתגובה זו למד הבן שהאב מסכים באופן עקרוני להנהגה זו. מן ההסכמה המפורשת בליל שיש הבנתי שאני יכול להתנהג כך גם בשאר הלילות. וכן עשיתי. וכן במשך תקופת חייו היה נוהג שבלייל שבת לא היה עולה על ערש יצועו כלל - מרגלא בפומיה כתיב "ושמרו בני ישראל את השבת" ושומר את יסן על משמרתו אפילו שינה פורתא פשע בשמירתו. וכן היה אומר יהודים טובים (גיטע אידן) לא היו ישנים בשבת. ואני א"פ שאיני יהודי טוב אינני מסוגל לישון בשבת...

התייעצנו עד שהיו דברי תורה מאירים ושמיים התמדדו בתורה היתה פועל יוצא מאהבת התורה שהיתה לו, רעבונו וצמאונו לדברי תורה היו לאין שיעור. ברגע שהשקיע מוחו בלימוד שבח מעולם ומלואו והיה נשאר מרותק וצמוד אל הגמרא אפילו שמונה עשרה שעות בנשימה אחת, אחרי חתונתו כשלא שנים תמימות הסתגר עם חותנו הגאון רבי יעקב מאיר בירדמן זצ"ל [וחתנו גם השתאמת ז"ע] אשר היה מפורסם כאחד מאדירי התורה ביהדות פולין! לשרד עמקיים בתורה בימים ובלילות, היו זמנים שלא יאמר המבית כי אם יצאה הסופה כדי לשמוע קריאת התורה. פלט פעם רבונו בשיחה עם לודמיר: רקן אמר - "למדנו הכל ממש, לא התנונו שום דבר קטן בגדול למדנו, פ"ה מפרשים למדנו שו"ע ונושאי כלים ולא היינו זזים מפיסקא כלשהי עד שנתחוררו לנו הדברים כשמלה, אף פעם לא למדנו מרופאים... התייעצנו עד שהיו דברי תורה מאירים ושמיים".

בכל בוקר כשנכנסו למשמשו אל חדרו פוצץ על השולחן ערימה גדולה של ספרים שעיין בהם במרוצת שלוש אשמורות. לפעמים שילכו טפח מעוצם גדלותו הן ביעינת התורה והן ביעינתה כעין 'לילה לדביעה' היו ת"ח שיכלו לומר בפה מלא כי בשיחה עמו הוא מגולל כתופת את הש"ס כולו מרישא ועד גמירא בהבנה יסודית עמוקה ובקפאיות עצומה. וסיפור זה יעיד אחד מאלף עוצם גדולתו: פעם אחת בשנים מאוחרות כשהלך לבקר את הגאון מטשטש זצ"ל בימי חול, הוא נכנס ומצא שיושב אצלו בחור ומקריא לפניו מתוך הגמרא, כיון שלא הרגיש הגאון בכניסתו

ומי לא שמעתם: אברהם בן שמחה מתבקש לישיבה של מעלה...

רגזרים חדשים על הרה"צ חכם אברהם שמש זצ"ל (נלב"ע י"ד ניסן תשס"ז)
ששים שנה לא עקצה אותו לא צריעה ולא דבורה.
יום אחד הביאו לפניו ילד ממשפחתו שצעתו צרעה והתנכח בראו והיה צועק ובוכה ולא יכול ללכת. נתן לו רבי אברהם ברכות ע"י "לשם מיוחד שהיה לו. וזאת ועד היום הזה כמעט ששים שנה לא עקצה אותו ולא צרעה ולא בוכה. ואין לו פחד מהם.
מוז! א עשירים שנה לא כאב לו השן...

אחד כאב לו השיניים הרבה, ובקשו ממנו שיברכו. שם עליו את היד. ולחש כמה פסוקים, אמר לו ר' אברהם אמר לו אני בדרך לרופא לעשות טיפול שרש. וחזר שוב: שמע, זה לא קשור לרופא תבוא פה כמה ימים אני אברך אותך וזה יעבור. ומאז כבר עשרים שנה עבר ולא כואב לו השן.
ומי מים מרפאים?...
עניו הטהורות של מרן הגרי"צ אבא שאול שנתרפאו!

הרה"צ חכם אברהם שמש זצ"ל

בימי מחלתו של מרן חכם הגרי"צ אבא שאול זצ"ל היה לו כאבים גדולים בעין ובקשו הרופאים לנתח. אמר רבי אברהם למשפחה תמתינו מעט. אני רוצה לברך ואח"כ נראה מה לעשות, בינתיים כל יום תשימו מים מוקקים בעיניים. לאחר שבוע עבר בדיקה וראו שאין כלום והעין ממש חדשה... שאלו הרופאים מה עשיתם? אמר הג"ר אליהו שליט"א: